

Видасться
з квітня
1999

www.kolega.kiev.ua

КОЛЕГА

#4(17)
грудень
2000

Веселих свят!

У Новий
рік -
зі старим
Колєгою!

2001 - рік ЗМі!

Ігри в демократію або

розваги по-могилянськи

Є в Академії одна дивна прикмета: «Якщо ти почув щось про вибори до СК, знай – незабаром сесія». Ці абсолютно різні на, перший погляд події доля пов'язала нерозривно. З року в рік вибори до колегії розпочинають сезон зимових розваг, що завершується початком весняного триместру. Отож, з року в рік Академія переживає два випробовування поспіль: спершу вибори, а потім – сесію. Оскільки і вибори, і сесія – події захоплюючі, студенти, як правило, обирають одну з них, і віддають їй всю енергію молодості. Доля повеліла, щоб нею була сесія, полишивши вибори напризволяще. Тому кожна нова сесія дарує нам нові жарти, легенди і просто мудрі вислови. На електоральні ж перегони натхнення у могилянців не стає.

закінчення на стор. 4

www.kolega.kiev.ua
Більше ніж просто «Колєга»!

Головна подія 2000 року

Несподівано для багатьох з нас рік добігає кінця. Якщо розумники знов не придумують чогось із літочисленням, то друге тисячоліття теж має шанс на успішне завершення. З цієї нагоди ми вирішили з'ясувати, яка ж подія минулого року у житті могилянців була найважливішою. Принаймні для тих, кого вполувала з диктофоном **Леся Лажевська**. Отже,
Яка подія минулого року була для Вас найважливішою?

Володимир Скоробський (“Пласт”):

– Різдво Христове.

Олексій Смирнов (філософ, новообраний член СК):

– Двохтисячоліття Різдва Христового та мій день народження.

Стас Шумлянський (без коментарів):

– Народження племінника, якого назвали Данилом.

Іван Бабошин (біолог, колишній член СК):

– Скандал навколо касети про Кучму.

Юрій Шафаренко (ФГСН-4):

– Головна подія буде в кінці грудня, коли я сідаю на літак і летю в Америку.

Юрій Мицик (зав. кафедрою історії):

– Різдво Христове, цього достатньо!

Мар'яна Бенюк (ФГСН-4):

– Найголовнішою подією буде, коли я в понеділок здали залік з української літератури Моренцю і Агеєвій.

Тетяна Кучма (ФПрн-4):

– Головна подія сталася, коли моя подруга Леся Лажевська заселилася до мене в кімнату в гуртожиток.

Анастасія Бірюкова (ФГСН-1):

– Головна подія – я вступила до Києво-Могилянської, мабуть це банально, але це так.

Михайло Сальников (ФПрн-4):

– Головною подією в 2000 році для мене було те, що я їздив у Німеччину на Європейську конференцію Співдружності студентів-християн з Євангелізму.

Ганна Кухта (ФГСН-4):

– Автомат з німецької класичної філософії.

Ганна Воробйова (ФГСН-1):

– Як це не банально, але це таки вступ до Академії. Це приїзд до Києва з Дніпропетровська, що було моєю заповітною мрією. Початок студентського життя – нова віха в моєму житті.

Ольга Гончаренко (МП-1 “Соціологія”)

– Все моє життя я вважаю головною подією в моєму житті. Щось виокремити важко. Звичайно, дуже радісною подією було нарешті закінчення чотирьох років бакалаврату.

Хто винен? чи Що робити?

Тетяна Ніколаєва

Моє вибачення «глибоко ображеним». Дійсно, сталася прикра помилка. Як можна було назвати «командою корабля» те, що надивовижу подібне до гангліїв (нервових пучків в автономних сегментах тільця) хробака! Примітивна організація цієї Божої істоти не дозволяє реагувати інакше. Де діє подразник, там і запульсує, а іншим сегментам – «чхати». Якщо ж сигнал поступає до головного ганглія – заворушаться усі.

Про «пульсацію» підрозділів минулого числа було недосказано багато... Наказ Президента ввів у догготривалий недобрый шок. Бідлашна еволюційно недорозвинена істота досі реактивує подразник («відкидаються неправдиві звинувачення» – які звинувачення?)

Простенька лірична есея стала фламаном у боротьбі з «низькою виконавчою дисципліною», а Наказ, витриманий у душі совкового «ручника», напевно, розглядається як крок у реалізації нової стратегії розвитку КМА. Але студенти, які знають, що таке нудний реферат, цілком на боці керівників підрозділів – ну на біса воно мені треба! Римські юристи мали гарне позначення для подібних ситуацій: ніхто не може бути суддею у власній справі. Чи запросили на «обговорення та складання пропозицій» студентів?

Титанік повертається... іншим боком

Критика на критику ("І знов пливе корабель", Т.Ярошенко, "Колега", №3 2000)

Іван Бабошин, экс-Студентська Колегія

Впевнений, що п.Ярошенко сумлінно працює на посаді директора Наукової бібліотеки академії і намагається принести найбільшу користь студентам. Тому мені прикро, що Ви сприйняли критику Академії особисто, причому не помітивши, що вона стосувалася і нас – студентів. Оскільки всі медіа, зокрема "Колега", призначені, за великим рахунком, для спілкування, хотілося б прокоментувати деякі Ваші думки.

Отже: на мою думку, якщо хтось береться за якусь справу або щось обіцяє (наприклад, гарантує європейський рівень освіти чи організовує свято на день Академії), то він мусить виконати свою справу (обіцянку), розраховуючи на свої сили, а не на "якось то воно буде".

Скажімо, Відділ зв'язків з громадськістю береться організувати свято на День Академії. Логічно, що він же й відповідає за організацію, а не студенти, які "могли б" "варити куліш і розливати пиво", чи "побігати по спонсорах, щоб вистачило грошей". Коли "атмосфера свята" виявляється зіпсованою через хиби організації, для чого ж звальювати вину на

Хто і коли зможе побачити «ваяння» стратегів-керівників? Чи знову поїзд піде без пасажирів?

Окрема подяка пані Ярошенко. Ви – єдина особа, яка сказала "все, що думає з цього приводу": відверто і не поза очі. І явили світу студентства, що про нього думають (насправді) керівники підрозділів. Прямо репет з анекдота – «вбивати їх треба, поки маленькі». Однак, то – праведні емоції, а значить – «без образ».

І про студентів. «Студенти вчаться не стільки у викладачів, скільки одне в одного» (закон психології малої групи). Дорослі студенти в нас практично не мають шансів на появу: тести щороку більш «школярські» – єдина вимога – знати, чого школа зараз навчає (приміром) з літератури. Створюється «ефективна» аудиторія з малих дітей та тих, хто «рівніший за рівних».

Не там Ви шукаєте причини, бо інфляція реклами лише загострила симптоми знаної вже давно хвороби. Порівняння ж своїх можливостей із можливостями каліки та виправдовування себе – цинізм вищої міри. Це до того, що ми все одно кращі за інші ВиШі.

То будемо й далі шукати найбільш винних чи подумаємо, що робити?

студентів?! Так, бруд в туалеті – їхня "заслуга", "Колега" навіть на цьому наголошує. Але організація загальноакадемічних заходів – це робота Відділу зв'язків з громадськістю, робота, за яку йому платять гроші.

Так, «ініціативна група старшокурсників» могла б, «не вимагаючи звільнення від сплати», допомогти в поселенні до гуртожитку. Але вже сама потреба в цьому свідчить, що адміністрація не справляється з проблемою поселення. Якщо адміністрації потрібна нагальна допомога, а студенти про це не знають, яке право вона має їх звинувачувати у байдужості до проблем Академії?

Насамкінець, дозволю собі Вас заповнити: "Колега" – не «серед пасажирів, лінових думкою та душею». Півторарічна праця над газетою не може бути наслідком лінощів чи жовчного характеру. "Колега" – найперше і єдине на сьогодні видання в Академії, яке забезпечує контакт між адміністрацією і студентами. Команда "Колеги" міцно тримає стерно свого човна, не ремствуючи на відсутність допомоги з боку адміністрації і навіть – "не вимагаючи звільнення від сплати!"

Факультет журналістики: остання спроба

інтерв'ю з Президентом НаУКМА В.С.Брюховецьким

Початок інтерв'ю дивись у ч.3 (16)

«Колега»: Ми хотіли б дізнатись, чи планується й досі відкриття департаменту журналістики, і якщо так, то коли? Може, є вже навіть визначена дата?

В.Б.: Дати називалися вже багато разів. Ідея створення цього факультету – це одна з моїх давніх мрій. На превеликий жаль, вже були два декани, які не спромоглися до того, щоб його створити.

«Пора кінчати з цим!»

Данило Яневський по всіх компонентах підходив, але він був абсолютний нуль як організатор. Його давно треба було вигнати. Я говорив Сергію Семеновичу [Іванюку]: «Пора кінчати з цим!». Але тяглось це, тяглось... поки нарешті не закінчилося тим, чим мусило закінчитися.

Було, по-перше, втрачено значний час, по-друге, - деякі можливості, тому що в мене, скажімо, були вже домовленості з колишнім директором Інституту журналістики Москаленком, коли він ще був живий. Я йому розповів напу концепцію. Вона докорінно відрізняється від концепції Інституту журналістики, який я сам колись закінчував, і тому знаю, що це таке зсередини. Концепція полягала в тому, що журналіста не можна взагалі навчити писати. Бакалавр або спеціаліст з іншого університету, який має здібності і їх уже виявив протягом навчання, вже десь друкувався, виступав на радіо, ТБ приходить до нас на магістерську програму, незалежно від того, яку спеціальність він має – чи еколог, чи філософ, чи економіст, чи історик – будь-хто! Приходить, і за півтора-два роки ми дамо те, що треба знати журналісту – повинні бути якісь спеціальні знання.

Про журналістську етику

Приблизно дві третини випускників факультету журналістики, моїх однокурсників, так і не стали журналістами, або ж є такими журналістами, які не мають імені. Журналіст – це коли є ім'я, а не коли там інформація яка-небудь де-не-де з'являється. Журналістська етика – дуже важлива річ, на яку взагалі не звертають уваги, через що взагалі не хочеться читати газет, крім газети «Колега». Мене просто вже верне від цих газет, де безпардонна брехня на кожному кроці. Я знаю багатьох людей, які пишуть, і дивуюся: колись це була нормальна людина, а сьогодні це – політична проститутка, вибачте... Тобто у людей зараз взагалі немає поняття про журналістську етику, совість журналістську. Я не хочу ідеалізувати закордон, там теж є свої проблеми, але, все ж таки, там є корпоративний дух журналістики, є честь

журналіста, і люди не дозволять собі на чорні явно казати біле, а якщо вже казатимуть, то скажуть: «Воно-то чорне, але з білим відтінком»

Отож, я візьму це в своє особисте підпорядкування – не буду доручати своїм заступникам, і або створю, або не створю, але це буде вже остання спроба, тому що просто вже непристойно третій раз робити невдалу спробу. Сьогодні йде пошук декана. Ймовірніше за все, що деканом-організатором буде український журналіст, а помічником або співдеканом – американець українського походження, теж журналіст, який працював в американських газетах, має там великий досвід. Сам би він, звичайно, загинув тут через три дні в таких обставинах, але він багато може допомогти в контактах із закордоном, з фондами, іншими університетами.

«Колега»: Чи не могли б Ви назвати конкретні прізвища? Хто це буде?

В.Б.: Після зустрічі з ними, якщо все вирішиться, то буде відповідний наказ. З американського боку – журналіст Ростислав Хом'як (він був кореспондентом Associated Press по колишньому СРСР).

Отже, справа не безнадійна. Але чи ми відкрисмо факультет 1 вересня 2001 року, то тут з'явилося багато ускладнень. Мою концепцію зараз вже не приймають. Якщо з Москаленком я домовлявся, то люди, які сьогодні працюють над видачею ліцензій, кажуть «Ні! Мусить бути бакалавр журналістики, а тоді вже магістр.» Тобто пропонується те, що вже є. Будемо шукати шляхи, як робити інакше. Певні думки у мене є, але я не хочу їх поки що оприлюднювати, тому що вони на грані легального поля – треба знайти таку грань, де б можна було пройти: не вбитися та досягнути бажаного. Я думаю, як це зробити. Дуже б хотілося, щоб цей диплом мав державне визнання, але маловірогідно, що таку ліцензію вдасться здобути. Ми ще будемо обговорювати це, але поки що моє зондування цієї теми показує, що всі категорично проти цього. Є інститут журналістики – фактична монополія, і якщо Москаленко розумів продуктивність цієї ідеї, то сьогодні цього розуміння я вже не бачу. Будемо шукати інший варіант, може, це буде диплом Києво-Могилянської Академії у поєднанні, скажімо, з дипломом Чиказького університету.

матеріал підготували Леся Лажевська та Дмитро Губенко

ВИБОРИ

Ігри в демократію або розваги по-могилянськи

Катерина Прищепя

початок на стор. 1

Як би там не було, але вибори до СК відбулися. Їм передувала млява виборча кампанія. Головною її ознакою було повне знехтування кандидатами долі тропічних (і не тільки) лісів. Академічні дошки оголошень стогнали під тягарем незчислених одиоманітних закликів "Обери мене". Загальна кількість паперових засобів агітації має тенденцію збільшуватись щороку, попри зменшення загальної кількості кандидатів на роль захисників студентських прав та вольностей. На ліси, як можна було зрозуміти, нічого доброго не чекає. Знічев'я посперечавшись за право бути голосом могилянців, шановні добродії та добродійки запропонували нам замість зелені лісів зелену нудьгу (прошу пробачення за кальку).

Млявість запанувала над виборцями ще сильніше, ніж над кандидатами. Виборча активність кандидатів традиційно зменшується рік від року. Найбільших зусиль докладає до цього славний ФГСН. Найбільший факультет Академії має найменшу схильність до громадських справ. ФГСН за неформальною активністю. Ігри у демократію в Академії можуть припинитись через відсутність гравців.

Відійшли в минуле чергові розваги по-могилянському. З дошок голошень повідшкрібали заклинання на зразок: "Я твій кандидат". Все стихло до наступного року. В пам'яті залишилися обіцянки одного з необраних кандидатів про квартири для всіх студентів.

ТЗОВ "Студентська Колегія & С°" **поновлює діяльність**

Дмитро Губенко

З часу виходу останнього числа "Колеги" сталася подія, яку ми не можемо оминати своєю увагою. Змінилася влада у органі студентського самоврядування НаУКМА – Студентській Колегії. Чимало могилянців вважають, що вибори були сумнівні, і тому поки що ми не будемо оприлюднювати їх результати. Ініціативна група (варто, однак, зазначити, що створили її кандидати-аутсайтери) звернулася до Президента Академії із заявою, у якій звертає увагу на численні порушення та можливі фальсифікації, що мали місце під час виборів. Таким чином, ситуація а la GorBush не є виключеною і в наших умовах.

Тим не менш, пойнообрана Колегія почала свою діяльність з того, що її попередники вважала своєю основною заслугою, а саме – збирання грошей на "метрові" проїзні. Знаєте, колеги, були в мене наївна надія на те, що ціна проїзного на метро впаде принаймні до 12,5 гривень. Проте староста моєї групи мене розчарувала: "Тринадцять гривень. Ціна не змінилася."

Не зайвим тут буде пояснити, на чому ґрунтувалися мої нездійснені сподівання. Перш за все, я вважав, що нова СК відмовиться від "тінювого" ціноутворення, адже на проїзному, за який ми віддаємо старостам 13 гривень, зазначений номінал "12 гривень". Представники СК завжди переконували нас у тому, що одностороння різниця забезпечує безперешкодне надходження усієї замовленої Могилянкою кількості проїзних (а це близько півтори тисячі). Реально ж можна відстежити лише те, що СК купує проїзні у Студентської Профспілкової Асоціації міста Києва (www.spa.kiev.ua) за 12,5 гривень. Про долю п'ятидесяти копійок (які за обсягу замовлення у 1400-1500 проїзних складають шість тисяч гривень суму у 700-750 гривень) невідомо нічого. Начебто ці гроші допомагають СК ліпше порозумітися з СПА. Однак, як показав особистий досвід, проїзні у СПА можна отримувати навіть без попередньої оплати (адже своє на них вони вже мають)... Висновки робити зарано, але цілком можливо, що гроші з нас збирають на "ремонт п'ятигорського Провалу" (дивись "Дванадцять стільців" Ільфа та Петрова).

Та повернемося до січневих проїзних. За них нам пропонують викласти все ті ж тринадцять гривень. Товариство з обмеженою відповідальністю "Студентська колегія & С°" після зміни керівного складу поновлює свою діяльність.

ЩОМІСЯЧНА
СТУДЕНТСЬКА ГАЗЕТА
«КОЛЕГА»

Головний редактор
Дмитро Губенко
Голова Редакційної
Ради
Стас Шумлянський
Редакція:
Піппі Лавісска,
Тетяна Ніколаса,
В'ячеслав Западний,
Маркіян Претятко,
Ольга Тимченко
Віктор Шиманський

При використанні наших
матеріалів посилання
на газету обов'язкове.

Редакція може не
поділяти думки авторів.
Відповідальність за
достоірність
наведених у статтях
фактів несуть автори
публікацій.

Наша on-line версія:
www.kolega.kiev.ua
(гостині забезпечені
IREX ProMedia)

Адреса редакції:
Київ, Ільїнська 9,
к.105/1
телефон 4164549
kolega@ukranla.com

Наклад
100 примірників

© Коперя